ცნობის ფურცელი

VII. ქუთაისი-დღიური გამოცემა 1901 პარასკევი, 24 ივნისს. № 1562

ბიბლიოთეკა

ა. განცხადების ღირს: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალკე ნომერი—3 კაპ., დასი განცხადებისა; ადრესიანი ტელეგრამები პირველ გვერდზე—10 კ. შეთხზულები—5 კაპ.

ბ. განცხადებები და ხელშეკრულებანი მოითხრება: „მთავრობის და „ცნობის ფურცლის“ რედაქციაში ან/და დიდ ქუჩაზე, № 21, და წერილების გამოსაკრებელ პირველივე ადხანებაზის კიოსკში (ქალაქის ქალქოის პირდაპირ).

ბეჭდვითეწერილები წერილები არ დაიბეჭდებიან.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელობაზე უნდა გამოგზავნილის. ● პირისპირ წოდებაზედ რედაქციათან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, 11 საათიდან 1-ლ საათამდე.

ადმინისტრაციის კანცელარია ნებისმიერ ვანის დიდ ქუჩაზე, პირტიხუროვის სახლში, № 27. ფოსტის ადრესი: Тифлисъ, въ редакцію „Листка—Пушкинъ“—„Моамбе“. ტელეფონი № 372.

ტფილისის კერძო სამკურნალო
მისიონ ბედფაკიანობილისა.

ავადმყოფებს იღებენ ყოველ დღე. კერძო უქმეების გარდა

ს ა ა თ ე ბ ი თ:

გ. ო. შეშანდა—ბენალის სნეულებანი 8—10 საათებე.

ე. ი. ჯაფარიძეული—ნერვების და ტვინის ავადმყოფობანი 9—10 საათებზე.

ე. ე. მიქელაძეული—შინაგანი 10—11 საათებე, საშინაობითნი და ბეთზამაობანი.

ნ. ს. შუდანი—ფსონა, ყელისა და ცხვირისა 11—12 საათებე.

ი. პ. ხახანაშვილი—პილიის სნეულებანი 10—12 საათებე.

ა. ნ. პატიკოვი—თვალისა 10—11 საათებე.

ლ. ს. ეკიანაშვილი—ნერვებისა და შინაგანი 12—1 საათებე.

ე. ე. ფეიქრიშვილი—შინაგანი და საბავშვო 9—10 საათებე.

გ. ფ. მარკეიჩი—საფოსტო-ტელ. 12½—1½ საათებე, საშინაობითნი 3—4 საათებე.

ი. ჯ. ჯაფარიძეული—სიფილისი, ჯანის და სანერვიანი 1½—2 საათებე.

ს ა ხ ე ლ მ წ ი ფ ო:

ა. ნ. თუმანოვი—ფსონა სნეულებანი 8—9 საათებე.

ე. მიქელაძეული—ყელისათნი, 10—12 ლეკი საშუალოსაც აქვს საწოდი თასხები.

დასი ობეციია და ფარმაციის 50 კაპ.; ოპერაციები და ელექტრიზაციები, ერთი ჯერადი ფოტოგრაფიული ფოტოსურათი.

ადრესი: ქალაქი, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი ავთენ შვილის, № 21 (ვორონცოვის ბაღთან პირდაპირ).

ტელეფონი № 274. (ფ)

სასწავლებელი და პანსიონი
ა. გ. მირზაშვილისა

ელისაბედის ქუჩა, სახლი № 25.

ამით იტყობენ, რომ წელსაც დაიწყება სასწავლებელში პირველ ნუკლასიფიციის მოსამზადებელ ჯგუფების მოსამზადებელ: განსაზღვისათვის, რაც დღეს ამ ჯგუფებიდან სასწავლებლისათვის. სხვათა შორის, აქვე ამხილებენ ფაქტიურის ზემოქმედის და ოჯახური სტუდენტისათვის. (16—2)

სკოლა და პანსიონი
ა. მამულიანი-შვილისა

ქალაქის ეკლესიის სწავლა-განათლების სასწავლებლებისათვის.

ცნობილებს იღებენ ყოველ დღე. სწავლა დაიწყება 1 სექტემბერიდან. ოლეას ქუჩა (ოსტინსკაია) № 13. (10—4)

მ ე ქ ა ნ ი კ ი
მიხეილ გედევანიშვილი

იღებს ავადმყოფებს დილით 9—12—1, საღამოთი 6—7 ყორღანოვის ქუჩა, № 16, სახ. სახლი. ტელეფონი. 791.

დაასრულა კალაა ტფილისში
პირველი ციკოგრაფია
ფოტოგრაფიული სურათებისა.

ფოტოგრაფიული სურათებიდან ფერადი ნახატების მიღებაში, სოკელებისა და სხვ. ქალებ გაიძლევა მეცნიერული შეიძლება ფოტოგრაფიული სურათებიდან ფერადი ნაწერების მიღებაში, სოკელებისა და სხვ. ქალებ გაიძლევა მეცნიერული შეიძლება გადაღება

და გერმანიაში გამოკვლევს. ეს ორსაუკუნოვანი ვადისა მოიტანს გაუთათ ცვლილებას. სიფრთხილეებით გზებით ფიროსმანი ჩამოვიდა ქალაქ ლონდონში. ლონდონში ცხოვრობდა ქალაქის მერი. ფიროსმანი მიეახლა მერის სახლს. ეზოში ბევრი ხალხი იყო მოსული. ფიროსმანი ვერ ხედავდა, ვინ იყვნენ ისინი. ფიროსმანი ფიქრობდა, ალბათ, ეს ხალხი მერის სტუმრებია. ფიროსმანი ეზოში შევიდა. ეზოში ბევრი ხალხი იყო

პრესაზე

რუსეთში და ჩვენშიაც კარგად იცნობენ გორკის, „მეოთხე წოდების“ პროკურორის და სულიერ ცხოვრების გამოსახატელ მწერალს. ხოლო ამავე ხასიათის მხატვარს, სალამატანს, ნაკლებად იცნობს სახოგადოება. სალამატანი იყო დიდი ნიჭის ხატოსანი. მისი ცრემლ ცხოვრება ფრიად საინტერესოა. მხატვარი თითქმის მთელ თავის სიცოცხლეს სიმთრობლეში ატარებდა. მისი ნაწილები მეგობრები, მისი ამხანაგები იუვენტინ-ლიები, უსახლკარო მოხეტიალენი, ქუჩის ბერიები. მისი ცრემლ დუქანი იყო და დიდი ქალაქის პირქუში ადგილები. სალამატანი უანალოგიებოდა ზნეობით და ეროვნით დაცემულ ხალხს, უმსჭვალნდებელთა. ემეგობრებოდა ხალხს. მისი მეგობრები ამავე სულ-დაღმას არ ირნენენენ. ზნორად მოხეტიალთა ხოლმე, რომ ისინი გახდებენენ მთვრალ სალამატანს ტანისამოსს და პერანგსაც ამარა გაიცუმრებენენ შინისკენ. სალამატანს მაინც უყვარდა ეს ზნეობით გათახსირებული, დაცემული ხალხი. სალამატანი თავის მხატვრობაში ნიჭს ამ „ხალხს“ გამოსახვას ანდომებდა. მართალია, ფეტ-ტონი, პროზა-ნოვიკოვი, მაკოშკა და სხვა-ნი ცდილობენ თავის „ეპოქის გამოხატულება“ და „მოწაწყლეთა“ ცხოვრებაზე, მაგრამ ისინი უფრო ზედაპირულად აკეთებენ ამ ცხოვრებას; ისინი უფრო გაკვირვებიან ინტერესით, ვიდრე სიყვარულით ეს ცხოვრებისეული ამ ცხოვრებიდან ეგამონაწყდა <ტიპებს>... სალამატანში შეიძინა მაღალწყლიანი ცხოვრება. და სულიც დაჭიდა ამ ნიჭიერმა მხატვარმა ბეტაღანში და სიმთრობელში. და რას გვიამბობს ერთი მისი ამხანაგი გაზეთ <ლისტოკ>-ში:

ერთხელ შემოდგომა იყო, დილ პრისპკენების შიგნიდან. წვიმდა, სიცივე და ღამი იყო. ვნახეთ—სალამატანის! ორი თვე იყო არ ვნახე. ველურებრესი იყო, ჩაჩანალებდა. ზარალი და სახედრო პიჯაკი-და ჭრილი გადაცმული შიგ-ველ ტანზე. გაკვირვებულებმა, ზიზღით-კი ვთქვით

— სად არის შენ პალტო, ლუარსო?

— დავგირავე.

— რაშენებად?

— ხუთ მანათად.

— ჩაიფიქრე, გამოგიყიდით...

— ფული მომეცით, მე თვითონ გამოვიყიდი...

— არა, ძმაო, ერთად წავიდეთ.

წავედით. ღიმპრაზის შესაფერთან ისეთი ბნელი ადგილი ისეთებ, ფეხ ხელში მომეკიდა, ბოთლის ყელი აუვსებია და მოცეკი. აქ ეკრებიან მთელი ღამე ველურები. ცივია. ბუთი ჭაში, ანი, თუთმეტი—სად არის შენ სალამატინი. ეძახ მოვითხრეთ, და შვიდი ლიმპრაზი, ვეცოფებით, ყოი არა ასეთი და ასეთი კაცი მეთქი! იყოფო, მოხლიე პატრა ან გამოიყიდი, იქვე უკანა კიბით ჩაიყვანი. ამის მეტად სალამატნები ალარ მინახავს. რამდენიმე დღის შემდეგ პეტერბ იმოენის სალამატნის გვგავი.“

***

„ნოვ. ვრემია“-ს წარმოების ცენზატალიციის წინააღმდეგ გაიღიჭრა.“

„ჩვენ წარმოების ცენზურალიციაზედ კი არ ვნდა ვეფიქრობდეთ, ხშირს ბედნიერ მოვლენის გარეშეც, რათა ამ პრაქტიკითის საშუალებით მოიაზრებულობის ცხრობისა აღმოაჩენინის და მაგალითებია მისი მეორედით ძალაა... შეიძლება, გაიასკოთხა, თუ ვისმე ხელს ვერ ვაჩერებთ, თუ ვისმე ხელი ვერ ვაკრძალეთ, ისევ ვერ ვაჩერებთ პოლიტიკა მიმართულია, რომელიც წარსული საუკუნის მეორე ნახევრიდან ევროპაში ეწოდა ცენზურა. ეს ტერმინი ჩვენ ვიცით, ჩვენ ვიცით, რომ ეს ტერმინი ნიშნავს ნაწილობრივ ან სრულ ხელის აღებას ლიტერატურის ნაწარმოებების ბეჭდვაზე, ან

დეკი ნეშს გრსა. დღე და დამე კოცხა და ტრფიალ მოეკიდა.

ამ ბედნიერ, ბატონად, იზუნეგოდან სამდღიანზედ გუგარე 36 ვერსი ტტლით, და 12—16 ვერსი ცხენით და ნაუხადეკეს ოთხ საათზე წასული სახლში დაბრუნდნენ ღამის 11 საათზე; მთელე შრომის ხანგრძლივობა 4 მაინეთი და 50 ქამეიან: დილ, ბატონები, 48 ვერსი დაფიარეთები, უსაღილოდ ეკმიმე გაიარო, სანი ავად-მყოფე ვასინჯო, ისიც 4,50 კმ. ადგილ და კიდეც სეეველის ეკმიჩ-თვეებით? შეხარეთ, ბატონებო, ეკმიჩ ჩემ მთელ მთეხსენებელი ფაქტები რომელნიც თავის დროზე, სხვანი ამე, ზოგიერ მის მთეხსენებელი ფაქტები ჩვენ-ვის ცხადი გახდნენებულა, ჩვენი ამე, ზოგიერ მის მთეხსენებელი ფაქტები ჩვენ-ვის ცხადი გახდნენებულა. ისეთს ბატონ მეცნიერთ ამე ვერ ვიტყვით ვერც ვერავინ ვერ იტყვის და მთელე ეკმიმ